

var den Yttring, der findes i Udvalgsfleertallets Motivering af denne Deel af dets Dagsorden, at det efter sammes Anskuelse ikke vilde forandre Sagen, „hvis der samtidig indførtes en saadan større Frihed i Benyttelsen af Jorden, som Regjeringen eventuelt har anbefalet.“ Det maa erindres, at Regjeringen er imod selve Lovforslaget, og at det kun er eventuelt, at den har fremsat adskillige Tanker med Hensyn til en mulig Ordning af Sagen. Ikke desto mindre er det nu en Yttring af Udvalgets Fleertal om, at det ikke kan være enigt i denne eventuelle Anskuelse fra Regjeringens Side — en Yttring, som endda kun findes fremsat i Form af Præmissær til dets Forslag — som Regjeringen har fundet at være af en saadan Betydning, at den derved er kommen til den af mig omtalte Erklæring. — Jeg kunde nu dog virkelig have ønsket, at Regjeringen havde sagt os, af hvilke Grunde den da fandt, at den paagjældende Yttring af Fleertallet var urigtig. Jeg troer, at det vilde have været godt, om den havde søgt at udvikle for os og at paavise, at det var en urigtig Sætning, som Fleertallet havde opstillet; men det har Regjeringen slet ikke forsøgt paa. Mig forekommer det nu ogsaa, at det maaskee turde have havt sine Banffeligheder for Regjeringen at paavise det, og i det Mindste maa det være Fleertallet i Udvalget undskyldt, naar det ikke har kunnet see rettere end, at den paagjældende Yttring var fuldt begrundet. Naar man er af den Mening, som Regjeringen jo selv vedkjender sig, og som Fleertallet umiddelbart iforveien i sin Udvikling har udtalt, at det er en Overførelse af Eiendomsret fra En til en Anden, som der her er Tale om, saa indseer jeg virkelig ikke, hvorledes en saadan Overførelse af Eiendomsret kan siges mindre at finde Sted, fordi der samtidig indføres Jordfrihed. En Udtalelse af Grunden til, at dette skulde kunne antages, synes mig havde været paa sin Plads fra den høitærede Ministers Side; men en saadan Udtalelse savnes ligefrem. En Overførelse af Eiendomsret erkjendes at finde Sted, men den skal efter Regjeringens Anskuelse mindre finde Sted, og Forholdet skal faae en ganske anden Charakter, fordi der samlig indføres Jordfrihed. Ef-

ter Fleertallets Formening kan dette ikke engang siges at gjælde i de Tilfælde, hvor man kan sige, at den paagjældende Godseier vil have nogen Nytte af den omtalte Jordfrihed, og, som i Betænkningen tillige bemærket, kan det ialtfald dog ikke gjælde i de Tilfælde, hvor den paagjældende Godseier ingen Nytte vil have af den Jordfrihed, som indrømmes ham. At der vil være saadanne Tilfælde, maa dog ganske vist indrømmes; det ærede Medlem, som talte sidst igaar (Estrup), har, troer jeg, udviklet dette tilstrækkelig klart.

Skjøndt Fleertallet i Udvalget nu altsaa ikke har kunnet finde, at den Erklæring, som igaar fremkom fra den høitærede Ministers Side, har været tilstrækkelig motiveret, saa er det dog en Selvfølge og maa findes ganske naturligt, at denne Erklæring ganske væsentlig har maattet forandre Fleertallets Stilling til Sagen. Det har nemlig ganske vist aldrig kunnet falde Fleertallet i Udvalget ind at gjøre en Vedtagelse af den Udtalelse, som det har foreslaaet i den fra samme foreliggende Dagsorden, til en Sag af en saadan Vigtighed, at den skulde kunne have saadanne Følger, som bleve bebudede os igaar. Dette laa jo allerede i, hvad jeg tillod mig igaar at bemærke om, at det har været Gjenstand for Overveelse imellem Medlemmerne af Fleertallet, om det overhovedet var rigtigt at foreslaae en Dagsorden, og om det ikke var ligesaa rigtigt at foreslaae en reen og puur Forkastelse af Lovforslaget. Det er desuden klart, at, hvad Fleertallet ønskede at opnaae ved en Dagsorden som den af det foreslaaede, det vil det paa ingen Maade kunne opnaae efter den Erklæring, der er kommen fra Ministerens Side. Hvad Fleertallet ønskede, var nemlig en fri Udtalelse af Landssthingets Mening angaaende denne Sag; men nu vil det jo kun kunne faae Udtalelsen af en Anskuelse, som idetmindste tildeels maa antages paavirket af det høitærede Ministeriums Erklæring. Udvalgets Fleertal vil derfor ikke kunne have nogen Betænkning ved at tage den af det foreslaaede Dagsorden tilbage, og dette vil det saameget snarere kunne gjøre, som der jo i samme ikke er Spørgsmaal om nogen Foranstaltning, der skal gennemføres, men kun om en almindelig Udtalelse, hvis